

Και το όνομα αυτού...

✘ Είναι γνωστό (όχι σε όλους δυστυχώς), πως τα «ιερά» Ευαγγέλια γέμουν «θεόπνευστων» αντιφάσεων, από τα πρώτα κιόλας κεφάλαιά τους. Το θέμα γίνεται ακόμη πιο κωμικό, όταν γίνεται προσπάθεια να επαληθευθούν μέσω των Ευαγγελίων, διάφορες «προφητείες» τής Παλαιάς Διαθήκης, αποδεικνύοντας έτσι το «θεόπνευστον» τού όλου πράγματος και την άμεση σύνδεση Παλαιάς και Καινής Διαθήκης.

Μία απ' αυτές τις αντιφάσεις αφορά και το όνομα τού Ιησού. Το όνομα που πρόκειται να λάβει ο Ιησούς, σύμφωνα με τον Λουκά, το γνωστοποιεί «άγγελος Κυρίου» στην Μαρία, ενώ σύμφωνα με τον Ματθαίο, στον Ιωσήφ. Όπως καταλαβαίνετε, η καλή μέρα απ' το πρωί φαίνεται ...

Διαβάζουμε λοιπόν στον Λουκά (1: 30-31): *«Μη φοβάσαι, Μαριάμ· επειδή, βρήκες χάρη στον Θεό. Και πρόσεξε, θα μείνεις έγκυος, και θα γεννήσεις έναν γιο· και θα αποκαλέσεις το όνομά του ΙΗΣΟΥ».*

Στην συνέχεια, διαβάζουμε στον Ματθαίο (1: 20-21): *«Ένας άγγελος του Κυρίου, παρουσιάστηκε σ' αυτόν σε όνειρο, λέγοντας: Ιωσήφ, γιε τού Δαβίδ, μη φοβηθείς να παραλάβεις τη Μαριάμ, τη γυναίκα σου· επειδή, αυτό που γεννήθηκε μέσα της είναι από το Άγιο Πνεύμα· και θα γεννήσει έναν γιο, και θα αποκαλέσεις το όνομά του ΙΗΣΟΥ· επειδή, αυτός θα σώσει τον λαό του από τις αμαρτίες τους».*

Εκ πρώτης όψεως, αν παραβλέψουμε την αντίφαση, σχετικά ως προς το πρόσωπο στο οποίο εμφανίστηκε ο άγγελος και γνωστοποίησε το όνομα που επρόκειτο να δωθεί στον επερχόμενο «σωτήρα», υπάρχει συμφωνία, τουλάχιστον ως προς αυτό: Ιησούς.

Όμως, τίμια αναγνώστη, μην ετοιμάζεσαι να λακίσεις, γιατί ο Ματθαίος μάς κράτησε τα καλύτερα για το τέλος...

Συνεχίζει λοιπόν ο Ματθαίος την αφήγησή του (1: 22-23): *«Και όλο αυτό έγινε για να εκπληρωθεί εκείνο που ειπώθηκε από τον Κύριο διαμέσου τού προφήτη, που έλεγε: “Δέστε, η παρθένος* θα συλλάβει, και θα γεννήσει έναν γιο, και θα αποκαλέσουν το όνομά του ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ”, που ερμηνευόμενο σημαίνει: Μαζί μας είναι ο Θεός».*

Τί κεραμίδα είναι αυτή τώρα; Μέσα σε δυο γραμμές, ο συγγραφέας, λες και απευθύνεται σε Κάφρους, μάς αμολάει ένα «Εμμανουήλ» από το πουθενά, επαληθεύει (έτσι θέλει να πιστεύει δηλαδή) την «προφητεία» (αυτό ήταν το ζητούμενο) και ετοιμάζεται να πάει ήσυχος για ύπνο, με την πεποίθηση ότι επιτέλεσε το «θεόπνευστο» καθήκον του. Τώρα, τι σχέση έχει το «Ιησούς» με το «Εμμανουήλ», αφήνεται στην κρίση τού καχύποπτου αναγνώστη.

Όμως, πριν ο Ματθαίος πάει για ύπνο, είναι αποφασισμένος να μάς αποτελειώσει... Έτσι, αφού «εκπλήρωσε» την «προφητεία», συνεχίζει ακάθεκτος (1: 25-26): «Και όταν ο Ιωσήφ σηκώθηκε από τον ύπνο, έκανε όπως τον πρόσταξε ο άγγελος του Κυρίου· και πήρε τη γυναίκα του. Και δεν τη γνώριζε**, μέχρις ότου γέννησε τον πρωτότοκο γιο της· και αποκάλεσε το όνομά του ΙΗΣΟΥ».

Συνειδητοποιείτε τί γίνεται εδώ; Μέσα σε 5-6 γραμμές, δύο τεράστιες κωλοτούμπες, η μία πίσω από την άλλη... Σαν να μην συμβαίνει τίποτε...

Ακόμη και οι «πτωχοί τω πνεύματι», είναι ικανοί να διακρίνουν εδώ τον απροκάλυπτο εμπαιγμό τής νοημοσύνης.

Είτε λοιπόν πρόκειται για χονδροειδέστατη παρεμβολή-πλαστογραφία, είτε για ευθεία και ωμή προσβολή τής ανθρώπινης αντίληψης, είτε και για τα δύο μαζί, το αποτέλεσμα είναι ένα και το αυτό, ορατό στον οποιονδήποτε διαθέτει στοιχειώδες κριτικό πνεύμα.

* Στο εβραϊκό κείμενο, δεν υπάρχει η λέξη «παρθένος», αλλά η λέξη «νεαρή γυναίκα»· η «παρθένος» προέκυψε λανθασμένα κατά την μετάφραση στα ελληνικά.

** Όταν λέει «γνώριζε», εννοεί ερωτικά. Το «μέχρις» όμως, αφήνει ξεκάθαρα να εννοηθεί, πως αφ' ότου η Μαριάμ γέννησε, «γνωρίστηκε» με τον Ιωσήφ. Επομένως, η «αιεπαρθενία» τής Μαριάμ, πάει περίπατο. Εκτός κι αν διατήρησε την παρθενία της, «γνωρίζοντας» τον Ιωσήφ με άλλον «τρόπο»... Αν και η λέξη «πρωτότοκος», μάς δίνει να καταλάβουμε πως ακολούθησαν κι άλλα παιδιά, τα οποία φυσικά δεν συνελήφθησαν με τον «κρίνο»...